

DOMOVINA

Uredništvo je v Schillerjevih ulicah št. 8. — Dopis blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja dvakrat na teden, vsak torek in petek ter velja za Avstrijo in Nemčijo na leto 8 kron, pol leta 4 krona, 3 mesece 2 kroni. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 18 kron, pol leta 6 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravištvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 kruna temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje skoten popust.

Prešernova slava.

Slovenski narod je proslavil v nedeljo svojega pevca-prvaka, svojega proroka, velikega genija, ki je z divnim zanosom budil Slave rod, strmečim Slovencem odklepal oči in jim kazal pot, katero naj sledi slovenski duh. V nedeljo je slovenska stolica bela Ljubljana, razkrila spomenik božjemu pevcu, dr. Francetu Prešernu.

Bil je to narodni praznik, dan kulturne proslave, ko je slovenski narod se poklonil manom svojega najboljšega sina. Postavili smo bronast spomenik njemu, ki je živel samo za ljubljani svoj narod, ki je sipal žarke svojega srca in uma v temo, v kateri je kopnel slovenski narod. Na visoki piedestal smo postavili spomenik njemu, ki je kot svetel meteor se prikazal slovenskemu svetu, ki je razsvetljeval mrak svoje domovine in razganjal sence noči slovenskemu imenu.

V osemnajstem stoletju so se evropski narodi prebudili iz dolgotrajnega spanja ter se skušali otresti spon duševnega suženjstva in telesnega robstva.

Tudi slovenski narod se je začel zavedati, da ima i Slovenec pravico živeti kot narod.

In ravno v tej dobi se je pojavil med Slovenci največji slovenski pesnik-umetnik in mislec Franc Prešeren. Smelo trdimo, da je ravno Prešeren tni agenj, ki je preročil, da naš narod ni zaspal večnega spanja. V dobi, ko je kruti despotizem že v kali zadušil vsako narodno gibanje, v dobi, ko je bil vsakdo kot panslavist kruto preganjan, kdor se je priznal kot Slovenca, je Prešeren bogatil danzadnem naše takratno silno neznatno slovstvo s prekrasnimi biseri in zakladi svojega velikega duha. S temi biseri je odkrival tako svojim rojakom, kakor vsemu ostalemu svetu krasoto in bogastvo našega prelepega, a do tedaj sramotno teptanega jezika. Dasi je bil Prešeren vzgojen v nemških šolah in v nemškem duhu, vendar je svoje čute in svoje misli izražal v slovenskem jeziku. Iz tega je razvidno, kako velik rodoljub je bil. Iskreno je ljubil svoj narod in globoko je čutil, kakor more čutiti le duševni velikan pesnik, veliko nesrečo svoje teptane domovine.

Njegove pesmi so utrinki božjega duha, ki so proslavile njegovo ime in ga ovekovečile. S zlato knjigo njegovih poezij se naslajajo človeška srca, vneta za lepo in blago, v njih iščejo krepila in bodrila tisoči, ki se dvigajo navzgor k solncu lepote.

Od vseh krajev, iz vseh dežel, kjer žive sinovi Slave, so prihiteli k nam bratje Slovani, da pri tej proslavi z nami vred slavijo našega Prešerna. Radosti in veselja se nam topi srce v teh dneh, ki nam pričajo, da nismo osamljeni, da z nami čuti sto in stotisoč Slovanov. In ko je pala zavesa ter zablestel bronast kip našega pesnika, so se prepričali naši bratje, da je slovenski narod čil in da zna ceniti svoje velike sinove.

Postavimo svojemu Prešernu tudi živ spomenik, ki bode trajal večno. Postavimo mu spomenik v vseh srcih našega naroda s tem, da se znanimo slehernega Slovenca in sleherni Slovenko z njegovimi nesmrtnimi deli tako, da bode vsak Slovenec poznal Prešerna. Do zadnje gorske vasi naj zadoni njegova slava in v zadnji gorski koči naj se čuje glas njegove lire.

Kakih 20.000 ljudi je priselilo spoštovanje do slovenskega genija pred spomenik njegov, navzočih je bilo okoli 178 društev in deputacij z okoli 40 zastavami. Vsa Ljubljana se je ovila na slavnostni dan z slovenskimi zastavami. Ob polu 11. uri dopoldne se je začel pomikati veličasten sprevod na slavnostni prostor na Marijin trg pred še zakrit Prešernov spomenik, na obeh straneh ceste pa je stalo tisoče in tisoče ljudstva. Sprevod je otvoril oddelek ljubljanskega „Sokola“ na konjih, za njimi so se peljali povabljeni gostje: Odposlanci kraljevega stolnega mesta Beograda, odposlanci kraljevega stolnega mesta Prage, zastopniki vseučilišč, praškega, petrograjskega, moskovskega itd. Armada navzočih slovenskih „Sokolov“ je štela okoli 400 korenjakov. Za temi so stopala druga društva in korporacije.

Iz Celja so se udeležila slavnosti vsa narodna društva, iz Štajerske je bilo gostov okrog 500.

Slavnostni govor je govoril dr. Iv. Tavčar, in ob pol 12. uri so padle zavesa, ki so zagrinjale spomenik Prešernov. Tedaj je zagromel top na ljubljanskem gradu, in iz tisoč grl se je razlegalo:

„Slava Prešernu!“ Cvetje se je usipalo na spomenik, orila je mogočna slovanska himna. Nato so govorili odposlanci vseh slovanskih narodov ter položili pred spomenik srebrne in lovorove vence. Kmalu je bil ves v vencih in slovanskih trikolorah. Od spomenika je bil slavnostni obhod društev po mestu, nato je bil v „Narodnem domu“ banket gostom na čast in zvečer komerzi.

Lepše narodne slavnosti od te še ni praznovala Ljubljana. Naj živi Prešernov duh med nami!

Brežke narodne in politične razmere.

Veselje in žalost me navdajata hkratu, kadar premišljam narodne in politične razmere v Brežicah, v tem najjužnejšem nemškem otoku slovenskega Štajerja. Veseli me, da Slovenci v tem mestecu ob Savi in v vsem brežkem okraju napredujejo, da so si ustanovili tako čvrsto posojilnico z „Narodnim domom“ vred in da imajo čvrstih narodnih društev, med katerimi zavzema zdaj „Sokol“ najodličnejše mesto. Veseli me, ko gledam, kako ondodni maloštevilni izobraženi Slovenci dosledno toliko žrtvujejo, da ohranjajo svoja mesta, da razširjajo narodno zavest, da s pogostimi zabavami, ki se odlikujejo vsikdar po svoji eleganci, pripravljajo prijetnih ur dobremu kmetu v okolici, sosednji gospodi slovenski na Kranjskem in bližnji inteligenci na Hrvaškem, katera poslednja kaj rada zahaja med gostoljubne in ljubeznive brežke domoljube, med može, ki cenijo čisti patrijotizem slovenski nad vse.

Nasprotno pa mi to včelje greni, ako premišljam, da maloštevilno brežko slovensko inteligenco vse to le preveč stane, in da dobivajo za to nehvaležnost od domačih nerazsodnih meščanov, od nekaterih nevednih in nezavednih kmetov in od zaslepljene vlade. Ako kdo zasluži, da je visoko spoštovan z ozirom na njegovo plemenito čustvo, glede na njegovo nesebično delovanje, zasluži to peščica brežkih rodoljubov. Le kopica jih je, pa koliko so že storili! Na prstih obeh rok jih lahko sešteješ, pa glej, kako ti leto za letom, dan za dnevom delajo, ustvarjajo, ponučujejo!

Ali zabiti nemški purgar v svoji neumni nadutosti in videč, da vlada ni še na strani slovenske večine, gleda srpo na vse to plemenito delo Slovencev in še meče poslednjim, če more, polena pod noge! Mari ni to grda nagajivost, da so si z izposojenim denarjem napravili „Deutsches

LISTEK.

Kreolin.

Iz zapisnika nekega popotnika. — J. V.
(Dalje.)

Deset dni pozneje zbolil Alfred in umrje. Tedaj sem se zopet spomnil vsega, kar mi je pravil o Domeniki.

Poiskal sem zdravnika, mu zaupal svoj strah in zahteval naj mrliča preišče. On pa, ki se je morebiti sramoval, da bi prišlo na dan, da ni spoznal bolezni, je zatrjeval, da je prijatelj umrl na hudi mrzlici.

Moral sem mu verjeti, čeprav sem bil prepričan o zločinu. Skrbno sem opazoval to grozno španjolko ter jo jel sovražiti.

Moja opravila na Francoskem so me zadrževala delj, kot sem si mislil. Bil sem že šest mesecev v Parizu. Nekega večera sem bil pozvan k grofici P... na domači večer. Grofica je bila zelo duhovita; povabila je tudi več odličnih gospodičen in gospa, tujce, umetnike, pesnike. Tudi godbe ni manjkalo.

Ko sem vstopil v dvorano, so se zabavali v posameznih gruclah in o raznovrstnih stvarih. K gruči, h kateri sem pristopil, so se ravno pogovarjali o plesu neke španjolke, ki je prišla pred par meseci v Pariz. Občudovali so njeno lepoto, hvalili njene dragocenosti in njeno usmiljenost do ubogih. Trdili so, da vsi ubožci celega mesta blagoslovljajo izgovarjajo njeno ime. Ona sama je pa udova po španskem plemenitašu in... V tem odpre služabnik duri in javi:

— Gospa markeza Olivaria!

— Ta je, — vzkliknejo nekateri.

Pri pogledu na lepoto in dragocenost, me je skoraj omamilo. Obledel sem, noge so se mi tresle, in moral sem se nasloniti. Bila je brezsrčna, grozovita Domenika, vrag sužnjev, katere sem zastonj iskal, ko sem se izkrcał. In sedaj sem jo našel v vsej krasoti, slišal, kako so jo blagrovali, hvalili.

— Nebesa! njo blagrujejo, — sem zašepetal. — Ali mar za njena hudodelstva dela sedaj pokoro in deli miloščino? Ali se je ogrnila v krinko vere, da si ohladi pekočo vest?

Verjel bi, ako bi je ne videl. Ali že pri

prvem pogledu, pri njeni hoji sem videl, da se pod to smehljajočo lepoto skriva grda kača.

Celo uro je bila markiza Olivaria predmet občudovanja. Obkroževali so jo, govorili ji tisoč sladkih besed, hvalili njen ples, oboževali njeno lepoto, občudovali milosrčnost do ubogih.

Mlada gospa, ki je bila o pariških običajih dobro poučena, se je zahvaljevala na vse strani srčno in smehljajoče.

— Kača! — mi je vrelo po prsih.

Ko smo sedli k mizam, poiskal si je vsak prostor, da je bil bližje nje in ljubeznive gostiteljice.

— Kaj mislite vi o odpravi suženjstva? — vpraša Olivaria svojega sosedo. To važno vprašanje je sedaj na dnevnem redu.

V tem trenutku se odpro duri in služabnik javi:

— Gospod Henrik pl. Darntal!

Olivaria zavpije in obledi strahu. Več gospic jo moči z mrzlo vodo. Ko se zave, se opravičuje, da se je ranila v glavo z zlato iglo ter se bolj ustrašila, kakor bi jo bolelo.

(Konec prihodnjic.)

Heim", ko so vendar imeli vse polno nemških gostiln?! Ali ni grdo, da pri občinskih volitvah ne volijo v občinski zastop vsaj nekaj vrlih Slovencev? Ali ni grdo, da so celo v okrajni zastop s pomočjo nezakonitih sredstev (primeri slučaj, ko je upravno sodišče Slovencev pritrdilo, enako kakor v Ptuj) prišli z enim glasom večine?! Brežiški okraj ima med 14.000 Slovencev — da ali ne — 40 pravih Nemcev! In vendar sta prva dva politična zastopa vsled krivičnega volilnega reda sedaj v nemških rokah. Zakaj to? Nemški meščani (sicer tudi zelo majhni po številu in izobraženosti) dobro vedo, da imajo v vladi zaslonbo. Zato nastopajo kruto in provokatorično. Vlada sama krepča nemški živelj; pošilja pridno in dosledno nemške konceptne uradnike na glavarstvo, nemške adjunkte na sodišče itd.

Brežice so ob hrvatsko-kranski meji. Narod na obeh straneh Save je čisto slovenski in v mestu je res nemških otrok komaj ena petina. In vendar nimajo Brežice slovenske šole, marveč eno utrakvistično in eno nemško. Dvojezična učilnica, ki jo vodi nemškutarski nadučitelj, je bolj nemška nego slovenska. Nemška šola bi pa bila prazna, ako ne bi natlačili vanjo slovenskih otrok (in še hrvatskih) iz okolice, s Kranjskega in Hrvatskega. Nemško učiteljstvo te šole se samo hvali, da ima 90% slovanske narodnosti. Je-li možno, da se slovanski otrok v nemški šoli primerno vzgojuje in res vspešno uči?! Vsi pedagogi vseh časov nam pritrdijo, da — ne!! Pač pa se le kvarijo moralno, ker se z odtujanjem lastni narodnosti ne vzgajajo — značaj!!

Slovenski domoljubi v Brežicah, ki se jim le čudimo, da ne obnemorejo ob tolikem naporu, popravljajo sicer škodo, ki jo delajo narodu nemški učitelji, nemški uradniki in nemški meščani; toda vsemu tudi oni ne morejo biti kos. V tolažbo in vspodbujajo naj jim služi, da se njihovo število, kakor kažejo vsa znamenja, ne bo krčilo. Če tudi jim vlada ne privošča slovenskih uradnikov in učiteljev, dobe pa v novem notarju in novem odvetniku, ki sta oba naše gore list, novo veliko podporo na orjaškem delu, ki ga deloma že imajo in ki jih deloma še čaka.

Domače in druge vesti.

— **Volitev štirih udov in štirih namestnikov v pridobninsko komisijo celjskega okraja IV. razred.** Kandidatje za ude so: 1. Stojan Martin, mlajši, mizar v Teharjih. 2. Apat Janez, trgovec v Pondoru pri Vranskem. 3. Dobovišek Rudolf, gostilničar v Št. Jurju ob juž. žel. 4. Stiglic Jože, gostilničar v trgu Rečica. Kandidatje za namestnike so: 1. Samec Franc, gostilničar v Ložnici pri Celju. 2. Brinovec Jakob, gostilničar na Vranskem. 3. Dr. Jože Rakež, zdravnik v Šmarju. 4. Cimperšek Karol, trgovec v Laškem trgu. Volitev se bo vršila dne 14. septembra od 9. do 12. ure dopoldne in od 3. do 6. ure popoldne na davčnem inspektoratu v Celju, Ringstrasse 12, II. nadstr. Volijo volilni možje celjskega, vranskega, gornjograjskega, šmarskega in laškega okraja 4 ude in 4 namestnike. V ta namen napišejo se na uradne bele glasovnice imena udov, na modre imena namestnikov, zraven tudi poklic in bivališče istih. Glasovnico mora volilni mož podpisati, drugače je neveljavna. Volitev se opravi osebno, k čemur je treba oddati izpolnjene glasovnice in legitimacije tekom 14. t. m. v določenih urah na inspektoratu, oz. se smejo glasovnice pred koncem volitve odposlati na naslov: „Volilni komisar za pridobninsko komisijo, Celje, Ringstrasse 12, II. nadstr.“ Pri tem se morajo vpsolati razven glasovnic tudi legitimacije, ker glas inace ne velja. Tudi se mora na dotični kuvert prilepiti znamka za 10 vin., drugače glas ne velja. Narodni kandidatje so uvodoma omenjeni.

— **Na XX. skupščino sv. Cirila in Metoda v Št. Jurij ob južni železnici!** Opozarjamo na to prevažno zborovanje, ki se vrši v četrtek, dne 14. t. m. Kdor se želi udeležiti banketa, naj to nemudoma prijavi odboru „Ciril-Metodove podružnice“ v Št. Jurju ob juž. žel. Karta brez pijače 3 krone.

— **Sokolska slavnost v Ormožu,** ki je bila 10. t. m., se je krasno obnesla. Prišlo je, kakor pravijo, kakih 4000 ljudi v Ormož in to je storilo, da so bili Nemci popolnoma nevidni in da se je vse vršilo v najlapsem miru in redu. Vlada je sprva velik strah, da se slavnost ne bo mogla vršiti, zakaj v četrtek je dobil starosta Ljutomerskega „Sokola“, g. dr. Chloupek, odlok od ptujskega glavarstva, v katerem se hrvatskemu „Sokolu“ prepove udeležba in obenem vsaka svečanost pod milim nebom. Ker velike dvorane nimamo, bi bila s tem slavnost nemogoča. Razbur-

jenje je bilo nepopisno. Naši nemškutarji so zvedeli za prepoved en dan prej kakor mi ter skakali samega veselja. Prvo njihovo delo je bilo, da so strgali plakate raz zide. Dne 7. t. m. se je peljal dr. Grossmann iz Ljutomera v Gradec k namestniku. Tam pride skupaj s Robičem in pa s telegrafično v Gradec pozvanim dr. Plojem. Vsled njihove intervencije je namestništvo razveljavilo odlok ptujskega glavarstva. — O slavnosti poročamo obširneje prihodnjič.

— **Drugod in pri nas.** Z ozirom na naše zadnje zaplembe, nam pošilja prijatelj lista sledeči dopis: V Trstu izhaja antisemitski list „Il sole“, ki se vedno bojuje proti vedno naraščajočemu uplivu židovstva med Lahi. Vsaka številka tega lista ima z velikimi razprtimi črkami tiskan sledeči poziv: Kakor so Judje mednarodno skupni v boju proti Arijcem, tako morajo biti Arijci mednarodno solidarni v boju proti Judom! V Trstu (v mestu samem) je namreč veliko in ostro nasprotje med židovsko in antisemitsko stranko. To razmerje je še ostrejšo, kakor ono med celjskimi Slovenci in Nemci, pa vendar „Il sole“ ni bil zaradi svojega poziva še nikoli zaplenjen. Po tem merilu bi nas tudi ne bi smel državni pravdnik zapleniti, če bi prinesli poziv: Kakor so Nemci povsod edini v boju proti Slovincem in Slovanom, tako morajo ti biti edini v boju proti Nemcem!

— **„Svoji k svojim!“** Nemškutarski ptujski „Štajerc“ prinaša v zadnji svoji številki sledeči poziv: „Svoji k svojim! Naprednjaki, podpirajte samo obrti in gostilne somišljenikov, naprednjakov. Ogibajte se takozvanih „narodnih“ trgovin, klerikalcev in prvakov!“ Ker je splošno znano, da smatra „Štajerc“ vsakega Nemca in nemškutarja za „naprednjaka“, dočim je vsak Slovenec pri njem „klerikalec“ ali „prvak“, pomeni torej navedeni „Štajerc“ poziv sledeče: „Nemci in nemškutarji, podpirajte samo obrti in gostilne somišljenikov, Nemcev in nemškutarjev. Ogibajte se takozvanih „narodnih“ trgovin, Slovencev!“ Tako piše torej nemškutarski „Štajerc“ in pozivlje svoje somišljenike, Nemce in nemškutarje, naj se ogibljuje slovenskih trgovin in Slovencev! In glejte čudo! „Štajerc“ ni bil radi tega zaplenjen! Kaj bi pa porekel državni pravdnik v Celju, ako bi mi pisali n. pr.: „Slovenci, podpirajte samo obrti in gostilne somišljenikov, Slovencev. Ogibajte se „nemških“ trgovin, Nemcev in nemškutarjev!“ To je avstrijska enakopravnost!

— **Laški trg.** Okoličani, Slovenci! Podpirajte slovenske trgovine, ki so: Cimperšek, Časl, Elsbacher, Resnik, Železnik! Zahajajte le v slovenske gostilne! Svoji k svojim!

— **Iz Laškega.** Rogovljenje nemških študentov, pisarjev in barab se nadaljuje! Zadnja notica, mesto da bi bila vplivala kot dobrohoteče svarilo, spravila je „cvet nemške inteligence“ šele v pravi ogenj. Ni že noči, da bi se ne slišalo o kaki novi žalitvi in napadu na Slovence. — V gostilno Grad prišla je zadnjič ta garda vinjena, ter začela tam se nahajajočo slovensko družbo nesramno izzivati in grditi. Redarju, ki jih je hotel razpoditi, so se ti pobalini vstavili in eden izmed njih mu je privoščil celo čisto nemško besedo dr. ... Nahajali so se v tej družbi med drugim Karl Hermannov varovanec, Prešiček (nomina sunt omina), potem pisar notarja dr. Mravljaga, neki Loschdorfer, katerega ima menda gospod notar samo zato v pisarni, da Slovence napada. V gostilni pri Horiaku tituliral je neki davčni pristav, ki se sicer drži, kot bi ne znal do pet šteti, nekega Slovence z laskavim naslovom: „Verfl. windischer Winkelschreiber“ ter se hotel na vsak način z njim pretepati, kar pa je slednji seveda odklonil. — V pondeljek zvečer zagnala pa je tolpa „nemških“ dijakov etc. pri brivnici g. Zupanca tak dirindaj s heilo in heilau ter začela tolči s palicami po oknu, da je g. Zupanc prestrašen prišel gledat, kaj je temu vzrok. Začelo se je zabavljanje, češ da v Laškem trgu ne sme biti slovenski brivec itd. in ko jih je g. Zupanc poskušal odgnati, navalili so s tako silo na njega, da se je moral umakniti v stanovanje ter si s samokresom obožen napraviti pot. Pri temu napadu bili so navzoči dijaki Bast, Prešiček, D. (prihodnjič objavimo celo ime) ter še več drugih ponočnjakov.

— **Laško.** Naši letovišniki. Bliža se je senci čas, ki nas razveseljuje s svojimi darovi, a nam Laščanom prinaša ob enem žalost — ločitev od prijateljskih družabnikov, od ljubih nam gostov, na katere smo se komaj privadili, in

že jih zopet zgubimo. Letovišnikov imeli smo letos precej več kot lani, med temi mnogo Slovencev in Hrvatov; žal, da smo jih jako malo videli v naši slovenski družbi! Med tistimi pa, ki so bili redni gostje naše družbe, pohvaliti moramo zlasti gospodični učiteljici Bibijano Bizajl in Pavlo Čop, katerima na čast se je priredila tudi pretekli pondeljek odhodnica v pivnici. A ne samo, da ste zahajali v našo družbo, bili ste tudi zbog svojega ljubeznivega in kratkočasnega obnašanja takorekoč duša iste, ter prinesli s svojim svežim humorjem pravo zabavo v družbo. Kot izvrstni pevki pripomogli ste celo do nastopa v mešanem zboru. Stavimo ji v vzgled in priporočamo vsakomur onim letoviščarjem, ki so letos še zahajali — menda iz nevednosti — v nemčurske gostilne pa se dolgočasili v nemčurski družbi. Upamo, da jih prihodnje leto vidimo med nami. Kjer se glasi slovanska pesem, in se sliši slovanska govornica — tam Vas čakajo odprta bratska srca!

— **Pri okrajnem sodišču v Celju** je prevzel kazenski oddelek g. dr. Friderik Bračič, o katerem je uradno poročilo, katero smo tudi mi posneli, pravilo, da je kot adjunkt premeščen iz Ptuja. Bil pa je v resnici imenovan sodnim tajnikom, da imamo enega nemškomišlečega sodnika več v Celju. Od 17 sodnikov v Celju je petina ni slovenskih. Nemci pa kriče, da se njim godi krivica!

— **O celjskih Nemcih.** Kako daleč in kako dobro so znane po svetu surovosti celjskih nemškutarjev, kaže sledeči nam došli dopis: Povodni Prešernove slavnosti sem se sešel z nekim preprostim tržaškim okoličanskim slovenskim kmetičem. On mi je pogledal na trak na prsih, in ko je videl, da sem iz Celja, mi je rekel: Gospod, ali mi verjamete, da raje živim med tržaškimi Italijani kakor med celjskimi Nemci? Vprašal sem ga, zakaj to, in dobil sem sledeče pojasnilo: Italijani so naši kruti sovražniki in nas zatirajo, kjer in kakor morejo, toda v osebnem obvešanju so kavalirji. Če pridem v laško gostilno s slovenskim trakom in govorim slovensko med samimi Italijani, se nihče za to ne briga, kaj šele, da bi me kdo napadal? Istotako imamo pri naših narodnih prireditvah mir pred Italijani, celo se pa ni nihče spozabil kdaj proti našim damam. Na to sem želel od njega še izvedeti, kaj mu je v tem oziru znano o celjskih Nemcih, in mož mi je povedal, da vsak tržaški okoliški kmet ve, kakšne „porke“ (svinje) so celjski Nemci, kako nas zaradi slovenske govornice napadajo in kako so po narodnih damah plivali. — V resnici me je veselilo, da je nemška kultura celjska tako daleč znana.

— **Pevski zbor „Celjskega pev. društva“** se udeleži korporativno skupščine Cirila in Metoda v Št. Jurju ob južni žel. v četrtek, dne 14. t. m. ter vabi tudi drugo celjsko narodno občinstvo, da se udeleži te slavnosti v velikem številu.

— **„Celjsko pevsko društvo“** vabi svoje člane na izvanredni občni zbor, kateri se vrši v sredo, dne 13. t. m. ob 8. uri zvečer v mali dvorani „Narodnega doma“. Dnevni red je: Imenovanje dveh častnih članov. Če bi ob 8. uri občni zbor ne bil sklepčen, se vrši isti ob pol 9. uri, pri katerem je vsako število udov sklepčno.

— **Umrl je** na svojem domu v Spodnjih Gorčah pri Braslovčah v Savinski dolini nadanjeni in prav marljivi bivši mariborski gimnazijec Ivan Baš, 19 let star. Dovršil je šest razredov — odliko — šestega že bolan — pred sedmim pa mu je pljučna sušica zaprla povrnitev v šole. Bil je gojenec dijaškega semenišča v Mariboru.

— **Politično zborovanje na Remšniku.** „Slovensko društvo priredi dne 17. septembra t. l. na Remšniku politično zborovanje, pri katerem poroča državni poslanec gosp. Robič. Po zborovanju je prosta zabava, tamburanje in gledališna predstava. Dravska dolina, na noge! Varuj prekrasni Remšnik!

— **Okrajni zastop Slov. Bistrici.** V soboto, dne 9. t. m. se je vršila v Slov. Bistrici nadomestna volitev v okrajni odbor iz kmečke skupine. Gospodje odborniki so se zbrali pred volitvijo pri g. Petru Novaku.

— **Nižje-avstrijski vinogradniki.** Dne 1. t. m. je dospelo 352 vinogradnikov iz Nižje-avstrijskega v Maribor, da se pouče o štajerskem vzornem vinogradništvu. Ogledali so si deželno in vinorejsko šolo, klet ter priredili izlete v Št. Peter k državni trtnici v Poberžu in drugam. Drugi dan so se odpeljali v Ptuj.

— **Osebna vest.** Okrajni predstojnik v Ormožu, deželnosodni svetnik, dr. Presker, se je moral pred par dnevi v Gradcu v bolnišnici podvreči težki operaciji. Upati je, da okreva.

— **Ptujski pek Ornik — ognjegasec.** Iz Ptujске Gore se nam piše: Nedavno se je peljal ptujski pek-zupan Ornik s svojim sinom na Goro. Naenkrat zapazi na polju blizu Sternthala ogenj. Ornik obrne takoj voz in požene konje proti Sternthalu. Ornik je namreč mislil, da gori gozd. Ko pa pride na lice mesta, vidi, da gori velik kup „redkve“! — Ko je pozneje kmete vprašal, zakaj niso šli gasiti, so se mu kmetje smejali in rekli: „Saj smo jo sami vžgali, za gašenje „redkve“ pa rabimo le gospode!“

— **Nemčurški buršaki.** V nedeljo je Celje počastilo ogromno število 15 germanskih buršakov iz Celja, Maribora in Ptuja. „Burgwart“ je nakuhal jedil za 60 mož — toliko je bilo oglašanih, no, pa se je vse skisalo. Ker ima na ta način nemški gostilničar na Starem gradu gotovo izgubo, bodo poskrbeli že neki Slovenci, da ga obvarujejo škode. Buršaki so hodili po Starem gradu kot mladi petelini; vpili so „heil“, pa navzoči orožnik je rekal „pst“ in petelinčki so šli na gredo. Lahko noč. — V Zabukovškovi, slovenski gostilni videli smo v nedeljo veliko gostov različnih stanov, kateri so se zadovoljno med seboj zabavali. Postrežba vsestransko izborna.

— **Slovenskim dijakom!** „Omladina“ piše: Če kdo, mora slovenski dijak gledati, da kupuje vse svoje potrebščine pri Slovencih. Ob začetku šolskega leta je naša dolžnost, da posetimo sami naše narodne trgovce, a da tudi pregovorimo svojce kupovati pri njih. Imamo dovolj Slovencev, ki lahko ustrezajo vsem našim naročilom in prav nepotrebno bi bilo, da bi se mi s svojo zanikarnostjo podpirali ošabnost in premoč nevaležnih tujcev. — Nevstrašeno in odločno mora v boj radikalna slovenska mladina za načelo: „Svoji k svojim!“ Na delo torej!

— **Shod narodnoradikalnega dijaštva v Trstu** se je pričel dne 5. septembra. Udeležba je bila nenavadno velika. — nad 150 dijakov. Na kolodvoru je pozdravil dijaštvo imenom tržaških Slovencev dež. poslanec dr. Rybář. O shodu bomo poročali v prihodnji številki obširno. Na shod je došlo veliko število brzojavk. Med drugimi so brzojavili vseučil. prof. Chodounsky, prof. Hrasky, župan Hribar. Shoda so se udeležili tudi češki, srbski in rusinski akademiki.

— **Zakup lova.** V ponedeljek, dne 18. septembra 1905 ob pol 11. uri predpoldne dajali se bodo v občinski pisarni v Laškem trgu občinski lovi v Loku brez Velikih Širj in v velikih Širjah, in v torek, dne 19. septembra 1905 ob pol 11. uri dopoldne v uradni sobi št. 4, c. kr. okrajnega glavarstva celjskega občinski lov v Št. Petru na Medvedovem selu v zopetni zakup. Izklicna cena znaša 100 K, oziroma 40 K, oziroma 24 K 40 v. Vsak dražbenik mora varščino po 10 K položiti. Kdor hoče v imenu koga drugega dražbati, mora imeti z 1 K kolekovano pooblastilo. Drugi pogoji se lahko med uradnimi urami pri c. kr. okrajnem glavarstvu celjskem pregledajo.

— **Smradljiva nemška lista.** „Marburger Zeitung“ prinaša v svoji predzadnji številki sledeče nesramno poročilo: „Gnjusni prvaški sinovi. Družba s približno 85 osebami bindišarske „inteligence“ peljala se je dne 28. p. m. v treh vagonih iz Ljubljane in je izstopila ob 2. uri 53 minut v jutro v Celju. Na to vstopile so dame. Ko pride v Štoreh sprevodnik v voz, v katerega so vstopile dame, opazi, da se iste niso vsedle. Vzrok mu je bil takej pojasnjen. Ljubljanski bindišarji porabili so vagon za — stranišče!“ Tako „Marb. Ztg.“ in znani celjski „Rauberbllatt“ je to nesramno in imperinentno laž seveda takoj ponatisnil. To je višek nemške nesramnosti! Dotična družba obstajala je iz kranjskih posestnikov, ki so se pod vodstvom g. Legvarta peljali v Zalec, da si ogledajo tamošnje hmeljeve nasade in sušilnice. Sicer pa še bodemo o tej nesramno izmišljeni notici govorili.

— **Podravska podružnica slov. planinskega društva** je sklenila, kakor že znano, pridobiti si denar za stavbo novega Žigertovega stolpa potom dolžnih pisem po 20 kron. Društvo se zaveže, ta znesek najmanj v 10. letih vrniti, tako, da zgubi upnik le obresti. Zadolžnice so se že začele razprodajati. Dozdaj so jih kupili sledeči gg.: dr. Fran Rosina, odvetnik v Mariboru 3, Franc Švigel, veleposestnik v Lobnici 1, Luka Hleb, posestnik na Smolniku 1, Marka Škrbinek, veleposestnik na Kumenu 1, Rojaki! Ako morete pogrešiti za par let 20 K, posodite jih nam, s tem ste storili dobro narodno delo in stolp vas bo tem prej pozdravljaj raz zelenega Pohorja. Planinski pozdrav!

— **Sokolska slavnost v Mozirju** v nedeljo se je obnesla vsestransko povoljno. Udeležba velikanska, nad 800 navzočih, tržanov častno število. Veselica je uspela v vsakem oziru. Natančneje prihodnjič.

— **Slove. ajgraški okrajni glavar g. Čapek** je prestavljen k namestništvu v Gradec.

— **Konjska dirka v Mariboru.** Dne 8. t. m. so imeli na Tezni pri Mariboru dirko v trab v štirih oddelkih. Dobile so darila kobile: „Slavka“ gosp. Antona Bežana iz Šalince pri Ljutomeru, „Minka“ g. Antona Petovara iz Bunčan, „Zora“ g. Jožefa Vavpotiča iz Lokavec, „Malika“ g. Mihaela Filipiča iz Starenovevesi na Murskem polju, „Lucela“ g. Marka Šalamuna iz Lokavec, „Alda“ g. Alojza Razlaga iz Sifarovec, „Brenča“ g. Jožefa Nemca iz Ljutomera, „Nigra“ g. Alojza Zagaja iz Krapja, in žrebec „Matador“ g. Mihaela Filipiča iz Starenovevesi. Konjerejci s slovensko-murskega polja so tako vnovič se pred širšim občinstvom izkazali vrle može v svoji stroki in povišali staro slavo svojih konj.

— **Z manevrov na Štajerskem.** Goriški list „Soča“ poroča: „Mnogo slovenskih fantov je

bilo letos na divizijskih manevrih na Štajerskem v smeri Gradec-Zeltweg-Judenburg. Od Judenburga je prišel 7. pešpolk, lovci, huzarji in artilerija, od Gradca pa 7. in bosenski pešpolk, dragonci in artilerija. Slovenski rezervisti 7. pešpolka so mnogo pretrpeli radi napornih potij čez strme in visoke planine, dolgih maršev, pa tudi radi nemške podivjanosti! Polku št. 7. je pridelenih mnogo primorskih Slovencev radi pomanjkanja vojaštva na Koroškem. Ker pa ne znajo zveličalnega nemškega jezika, so jih morali mnogo slišati ne le iz ust častnikov in podčastnikov, ampak tudi od nemškega moštva. Zalitve najnižje vrste so letele na Slovence, nemško zabito ljudstvo pa je gledalo grdo nas in Bošnjake. Za drag denar smo komaj kaj dobili, Nemec pa vse pol zastonj. Če smo kje začeli peti slovenske pesmi, so začeli nemški tovariši žvižgati in hajlati. Nato pa je prišel še kak podčastnik ter nam ukazal molčati. Slovenci smo bili tako vojaki nižje vrste! Neki poštni uradnik v vojaški obleki je rekel nam na kolodvoru v Knittelfeldu, da moramo tu molčati, ker smo le gostje Nemcev! Infamna nemška nadutost! — Kako pa lepo ravnaajo Slovenci z nemškimi vojaki, kadar pridejo med nje! Postrežejo jih in jim dajo, kar le morejo. Peti smejo, kakor hočejo. Slovensko gostoljubnost pa plačujejo nam Nemci s surovostjo. — Pa kaj vse se je slišalo iz ust teh nemških vojakov. Peli so „Die Wacht am Rhein“ in hajlali materi Germaniji! Ko so se pogovarjali, je bilo čuti, da v slučaju vojne proti Nemčiji bi streljali v zrak ali odložili orožje, najrajše bi pa prestopili v nemški tabor. Ipsissima verba nemških vojakov! — Tako držijo dano prisego! — In ta narod uživa v blaženi Avstriji največje udobnosti in privilegije! Rezervist.

— **Vojnik.** Naj zve slovensko ljudstvo, kakšno nemščino govore vojniški nemčurji. Na vratih posojilnične hiše so se namreč našle te besede napisane: „Heid ud sikt den Pintischen auf der strüg“. Seveda vojniške nemčije jezi, da naša posojilnica tako vrlo uspeva. Ker pa svojo jezo ne morejo drugače ohladiti, pa pišejo takšne neumnosti na vrata posojilnične hiše. Vojničan.

— **Südmarka.** V petek se je vršil občni zbor „Südmarke“ v Dornbirnu. Iz poročila načelnika dr. pl. Fleischhackerja izvemo, da je društvo do 1. januarja 1905. imelo 228 podružnic ter 64.833 K 5 vin. dohodkov. V Brežicah je kupila „Südmarka“, da „odvrne slovensko nevarnost“, gostilno „k črnemu orlu“ in je ondi postavila „Deutsches Haus“, v Vitanju je kupila neko hišo za 4500 kron, v Št. Ilju je zgradila nemško gostilno za 28.000 kron. Na Kranjskem obrača posebno pozornost na Jesenice in na Trzič. Društvo je imelo 63 knjižnic z 71.000 knjigami. Od užgalic je društvo l. 1904. dobilo 9159 kron 48 v. O nemški požrtvovalnosti priča izjava nekega Nemca: Prestvarimo svoj idealizem v dejanje. Odpovem se pijači in tobaku in 300 kron, katere sem za to potrošil, plačam odslej vnaprej „Südmarki“. . . . V vsakem kraju, kjer je „Südmarka“ podružnica, ustanove Nemci poseben narodni svet, ki bo vodil katastrofe, v koliko je ondi že napredovalo nemštvo in kako naj bi se oškodovalo Nenemce. Slovenci, pazite na to sovražno delo!

— **Narodni kolek pri Čehih.** Čehi so uvedli narodni kolek po 1 K, dočim so koleki po 2, 4, 6, 8, 10, 20 in 50 vinarjev že dve leti v prometu. Enokronski kolek so uvedli na zahtevo narodnih občinskih zastopov, ki ga bodo rabili pri vseh spisih in prošnjah v lastnem delokrogu. Sploh ga ni med Čehi narodnega društva, ki bi ne imelo narodnega kolka, tudi trdke ga dosledno rabijo. Naj to posnemajo tudi Slovenci!

— **Na vojaških vajah zblaznel** je v mariborski okolici vsled prevleke vročine rezervnik 7. pešpolka Franc Umnik.

— **Stara cesta pri Ljutomeru.** Pred par leti smo si sezidali lepo narodno šolo, ki je kras cele Stare ceste. A kaj bi ji koristila ta lepa šola, ako ne bi imela tako navdušenega učitelja, kakor je g. J. Tomažič. Povzdignil je vas tako, da lahko Starocestnarji rečejo: Sedaj ne spimo več, ampak vzdramili so nas g. nadučitelj iz tega dolgoletnega spanja in iz te dolgoletne nevednosti. Ali žali Bog; vzdramili se še niso vsi, ker to sem opazil pri zadnji naši veselici. Nekateri so še res taki, da rečejo, da je najboljša, če se doma ostane. Pa če si poljedelec, ki leto in dan težko dela, privoščiti vsaj enkrat malo veselja in gre na pošteno veselico, mislim da mu tega ljubi Bog k grehu prišteval ne bode. Saj niste samo za plug in za motiko ustvarjeni. Ker razveseliti se sme človek tu i včas; na narodni veselici se poje lepe narodne pesmi in drugo. Hvala g. J. Tomažiču, ki je ustanovil pevsko in kmetijsko društvo, katero vrlo napreduje. Vas pa, kateri se še niste vzdramili, kateri še vedno spite, prosim, vzdramite se in pridite večkrat k našim veselicam. Mož mora dandanes med svet, mora iskati v družbi, bodisi pri raznih društvi ali na poštenih veselicah navdušenja za skupno narodno delovanje. V edinosti je moč! Gornjekamenski mladenič.

— **Cvet in sad.** V Družmirju na vrtu posestnika Fr. Dvornika zori in cvete jablana vse obenem.

— **Nekaj o protestantovsko-švabski nadutosti.** V poslih sem se mudil te dni v ljubljanskem južnoželezniškem skladišču za tovarno blago. V oči me je zbudilo troje ličnih novih zvonov iz livarne Samassove, namenjenih v Vuhred-Marnberg. — seli blizu našega Maribora. Presenečen opazim, da so napisi zvonovom, akopram gredo med Slovence, ne morda slovenski, niti latinski, nego nemški! In kaki? Veliki se zove: Heilandglocke, a nasproti mu stoji: Jesus allein! Sprednjemu je ime Lutherglocke in ima vlit: Eine feste Burg ist unser Gott. Tretji je končno krščen za Bismarckglocke in nosi napis: Wir deutsche fürchten nur Gott und sonst niemanden! Rešena je zdaj švabščina tam ob Mariboru, sem si mislil, kjer se pešiči tamošnjih renegatov kisajo protestantovski možgani. Poleg mene stoječi prijatelj pa je viknil: Bog daj norcem pamet! Toda tistih pet privandanih švabčkov in slovenskih renegatkov tam ob deroči Dravi nam ne ponemči naših štajerskih rojakov in ko bi se vsi Prusaki postavili na glavo, ter naročili si tak zvon, kot je ubiti moskovski „kolokol“ Ivan Veliki, kajti vzlic visoko-votlo donečim napisom na njihovih zvonovih neče biti slovenski Štajer kdaj pruska provincija!

— **Obesil** se je v Mariboru slaboumni 31letni hlapec Anton Stanošek iz Vrholj pri Konjicah. Najprej se je mislil vtopiti v bližnjem ribniku, ker je bilo pa v tem premalo vode, se je obesil.

— **Dvoženstvo.** 38letni zidarski pomočnik Andrej Herman iz Kapele pri Ljutomeru, kjer ima tudi ženo in dve hčerki, je izvedel, da ima neko dekle v Šiški pri Ljubljani precej denarja in jo je kmalu zasnubil. Bila sta že dvakrat na oklicu in le slučaj je nanesel, da je to izvedel njegov znanec in poroko, ki bi se imela vršiti dne 10. t. m., preprečil. Herman pride vsled tega na zatožno klop radi dvoženstva.

— **Izmišljen napad.** V nedeljo, dne 3. t. m. so praznovali Št. Lenarški nemškutarji svoj „südmarkfest“, katerega se je tudi nekaj nemških kričacev iz Maribora vdeležilo. Nekateri Mariborčani so se v Št. Lenartu dobrega slovenskega vina tako nasrkali, da so nazaj grede iz vozov popadali in se močno pobili. Prišedši v Maribor pa so raznesli nesramno laž, da so bili med potjo od slovenskih fantov s kamenjem napadeni. „Marb. Ztg.“ hoče natančno vedeti, da je čakalo Nemce pred neko gostilno v pesniški dolini 18 slovenskih fantov, in sicer na vsaki strani ceste devet, ter da so se dogovorili, ako pridejo Nemci, iste pobiti ali zabosti. Ako „Marb. Ztg.“ vse tako natančno ve, potem mora tudi vedeti imena dotičnih fantov in mi se le čudimo, da se državno pravdnništvo za teh 18 napadalcev prav nič ne zanima. Državno pravdnništvo pač dobro ve, da se je ta „napad“ slovenskih fantov na Nemce rodil le v pijanih namškutarskih bučah.

— **Mala Nedelja.** Dne 25. avgusta se je pri kopanju studenca v bližini župne cerkve pripetila grozna nesreča. Jožef Muhič, želar iz Bučkovec, je ravno dodelal silno globok studenec ter zapovedal, da ga vlečejo z vitkom na svetlo. Že je bil blizu zgoraj, ko zakliče „stojte“, in delavci, ki so vitlo gnali, čutijo v rokah, da je teža nehala. Revež je padel iz škafe v globočino in se ubil. Kako se je ta nesreča zgodila, se ne more povedati. Muhič je večkrat pri vlačanju v globočini šale delal, namreč da je v škafo „živi hrast“ postavil, da so ga delavci v takem stanu na svitlo privlekli. Ali ni bila morda taka neumestna šala vzrok grozne smrti?

— **Iz smrtne nevarnosti** sta rešila realec T. Ozvald in gimnazijec M. Zadravec na Grabah pri Središču potapljačega se nčenca ljudske šole Kelemina. Vsa čast vrlima dijakoma!

— **Smrtna kosa.** Dne 2. septembra t. l. je bil pri Sv. Ani na Krembergu v Slov. goricah pokopan g. Alojzij Vakaj. Rajniki je bil iskren narodnjak; v mladostnih letih se je pečal mnogo s pisateljevanjem. N. v m. p.

— **Šolska razstava.** Lep dokaz trudaljubivosti in marljivosti kranjskega učiteljstva je razstava učil v Ljubljani. Tam je videti, kako je napredovalo šolstvo v zadnjih letih. Razstavljenega je toliko zanimivega učnega gradiva, da je treba nekaj ur, kdor si hoče vse natančno ogledati. Obiskovalcev je bilo vedno vse polno. Danes se je razstava zaprla.

— **Iz Postojne.** Jako marljivim preiskovalcem podzemskih jam, c. in kr. poročnikoma 47. pešpolka gospodoma Fr. Mühlhofer-ju in Alf. Martin-u ter gosp. Egidiju Čeh-u, učitelju v Slivjah in rez. kadetu v istem polku, se je dne 24. avgusta t. l. posrečilo v podzemskih prostorih postojnske jame prodreti naprej po sedaj še ne preiskovanem podzemskem toku Pivke. Vkljub velikim zaprekam prodrli so približno 600 m dalje kakor leta 1893. znani preiskovalec jam g. Martel. Utrujenost in nastalo deževje onemogočilo je daljno prodiranje. Na povratku poškodovano se je čoln v zadnjem podzemskem jezeru ob skalah in se potopil. Hrabri preiskovalci rešili so se s tem, da so prostrano jezero preplavali. Zabeležili so si mnogo jako zanimivih podatkov in našli tudi veliko zalego človeških ribic (Protheus). Sedaj

odkriti podzemski tok Pivke vije se v smeri med iztokom Unšice in med Pivko-jamo.

Upravištvó postojnske jame.

— **Za gospodinje.** Soproga stotnika Kaučiča je dobila avstrijski patent za iznajden aparat, ki povzroči, da ostanejo kruh, vsakovrstno pecivo, testenina, sir, zelenjave, narezane gnjati itd. popolnoma sveže. Kruh n. pr. ostane svež do 6 dni. Iznajdba je velikega pomena za vsako gospodinjo, zlasti pa za slašičarje, prodajalce delikates, za kavarnarje in gostilničarje. Cena aparata bo jako nizka, tako, da si ga lahko vsakdo nabavi.

— **Potres v Italiji.** Iz južne Italije prihajajo iz več mest glasovi o strašnem potresu. Ubitih je okrog 3000 ljudi, škoda je velikanska. Na otoku Stromboli bljuje vulkan. Po celi Kalabriji se potresni sunki neprestano ponavljajo. Poročila iz ponesrečenih krajev so grozna. V Rimu je več oseb strahu zblaznelo, v Siciliji je lava pokrila mnogo železniških tirov. Iz Neapolja brzojavljajo 11. septembra: Strašen je pogled na bruhajoči Vezuv. Lava se razliva daleč naokrog, železniška proga je posuta, potresni sunki v Neapolju se ponavljajo, zemlja je na več krajih razpokla, ljudstvo moli, papež je odredil javne molitve. Kralj in ministri so se vsi podali v Kalabrijo, da vodijo resilno akcijo. — Samo v vili Altia so našli doslej 400 mrličev. V Partelli je 300 oseb ubitih, v Cosengi se je porušilo 700 hiš; v tem okraju je 600 mrtvih.

Društveno gibanje.

— **Velenjski Slovenci** priredijo v sredo dne 13. t. m. ob 8. uri zvečer v gostilni g. Jos. Skaza v Velenju zabavni večer na čast pri narodni slavnosti sodelujočih narodnih dam in dijakov cele šaleške doline. Spored obsega pevske točke, govore, razne igre in druge zabave. Slovenci iz Velenja in okolice dobrodošli! Ta večer je ob enem odhodnica šaleških dijakov!

— **Velika narodna slavnost v Velenju** dne 8. septembra se je sijajno obnesla in je vkljub zelo velikim stroškom prinesla 200 kron čistega dobička družbi sv. Cirila in Metoda. Obširno poročilo prihodnjič!

— **St. Jurij ob Taboru.** Velika slavnost prostovoljnega gasilnega društva se vrši dne 17. t. m. v Kapli, občina St. Jurij ob Taboru. Isti dan se bode blagoslovil nov „Gasilni dom“, gasilno orodje in nova zastava. Že sedaj je javilo nad 20 različnih društev svojo udeležbo. Med drugimi več pevskih in sokolskih društev, katera bodo pri veselici sodelovala. Tudi pazniško in delavsko društvo iz Trbovelj se vdeleži v večjem številu, v uniformah, z zastavo in z godbo na čelu, naše veselice. Ker bode zabava vsestranska, t. j. petje, telovadba, srečolov, spuščanje zrakov, plov in še več zanimivih stvari, upamo na vdeležbo, blizu in daleč bivajočega občinstva. Veselica se vrši na travniku tik glavne ceste, tu bode med sporedom sviral narodna godba iz Celja. Vabilo in natančni spored objavimo prihodnjič.

— **Ormoško učiteljsko društvo** je dne 7. t. m. ob povoljnem številu udeležencev zborovalo pri Svetinjah. Kot gostje so bili navzoči gđc. T. Randl, g. J. Karbaš, učitelj iz Miklavža in g. stud. inr. Lesničar, predsednik „Bodočnosti“. Učiteljsko društvo je tokrat prvikrat tukaj zborovalo; vzrok temu je precejšnja oddaljenost od sredine okraja, strma pot in slabe življenske razmere. Kajti tu ni večje gostilne, ne trgovine, ni mesarja, ne peka, ne pošte. Vsak pripozna, da je ta šola v prvi vrsti potrebna, da se pomakne v višji plačilni razred. — Nadučitelj g. Šijanec je pri zborovanju poročal iz Svetinjske šolske kronike, katero je še pisal prerano umrl učitelj in pesnik Josip Freuensfeld-Rábinski.

— **Narodna šola Ormož-okolica** priredi v nedeljo, dne 17. septembra t. l. po večernicah v šolskih prostorih šolsko predstavo. 1. „Požigalec“. Gledališka igra; R. Kosár. 2. „Potovanje po domovini“. Dvoglasna spevoigra z deklamacijami in spremljevanjem harmonija; J. Petz. — Izvajajo učenci in učenke. Vstopnina: Sedež I. vrste 1 K, II. vrste 40 vin.; stojišče 20 vin. Čisti dobiček se porabi v šolske namene. Starši in prijatelji šole, pridite, da se prepričate o napredku vaših otrok!

Dopisi.

Sevnica. Zopet so pokazali nemčurji tu svojo neumnost: pomislite si, na cesarjev rojstni dan so obesili pred neko kovačnico črnomarogaste lampijone, ter pokazali zagrebački godbi, da tudi v Sevnici bivajo „nemci“, a močno so se varali. Ko je godba igrala mimo nemčurske hiše, so se slišali samo „Na zdar“ in „Živio“-klici. Res bi se zaradi nekaterih sevnških Slovencev dala marsikatera nemčurska bajta, tudi šola postaviti. No, ker pa imamo, hvala Bogu še nekaj zavednih Slovencev, ki stojijo trdno kakor zidi grada. Bilo bi dobro, da bi zavedni Slovenci ustanovili kako društvo, priredili kako veselico, ker tako zaspnega trga ni v spod. Štajerju, kakor je Sevnica. Vzemimo si za vzgled Brežice ali Rajhenburg, pogledjmo jih, kako Slovenci napredujejo, dan za dnem prirejajo veselice, ne da bi se zgovarjali, da nimajo prostora, kakor se v Sevnici.

Sevnški Slovenci, bodimo kot eden mož, delajmo za narod, podpirajmo samo slovenske trgovce in obrtnike, potem se ne bo zljubilo zidati Schalku šudmarkove kolarnice, potem bo sprevidel, da ga Slovenci živimo. Že sedaj stoka, ker so ga nekateri zavedni Slovenci zapustili; zato mu je posodila „Südmark“ nekaj denarja na 10 let brez obresti. Sevnški Slovenci, zdramimo se!

Od Sv. Antona v Slov. goricah.

Kdor obiše naš kraj, se ne more zadosti načuditi preprijazni legi, naravni lepoti, se ne more dovolj razveseliti nad prekrasnim razgledom, ki ga uživamo iznad prijazno vzvišenega hriba sredi Slov. goric. Štajersko lahko pregledaš od Savinskih planin do Visokega Švaba in še dalje, Ogrsko čez lepo prekmursko ravnino, domovino naših sorodnih bratov Prekmurcev, tja do Blatnega jezera in Medjimurja, Hrvatsko do ponosne Ivančice in Koroška ti kaže čez Vel. Kapo vrhove Pečice.

Obzor je tako obširen, da človek v trenutku začudenja pozabi na bližnjo okolico prelepe Slov. gorice, sredi katerih stoji Vas, kot domačine ne zanima sicer več toliko naravna lepota, obširen razgled itd. ampak bolje kraj sam zase, njega prebivalstvo, duševni napredek in narodna zavednost.

Z obžalovanjem moramo priznati, da je narodna zavednost tako malo razvita, rekel bi skoraj, tako ničeva, da se ljudstvo ne zaveda svojih najmanjših dolžnosti in pravic v narodnem oziru. To dejstvo se je očitno pokazalo dne 27. avgusta pri ustanovitvi „Veteranskega društva“ oziroma pri volitvi stalnega odbora omenjenega društva. Dasi so od namestništva potrjena pravila slovenska, v katerih je tudi odločno povedano, da je tudi poslovni jezik in povelje slovensko, vendar se je izvoljeni odbor izrekel z večino za nemško povelje ter iz milosti dovolil nemško-slovenski društveni pečat. Društveniki menda niso mislili, da kdor ne pripozna društvinih pravil, sploh ne more biti društvenik, ali pa celo odbornik. Sicer pri društvnikih, katerih ne vodi pri volitvi razsodnost, prepričanje in narodno čustvo, ampak dva sodčka piva, je vse mogoče — izvolili so si za predsednika in za podpredsednika dva največja nasprotnika slovenskega povelja in slov. društvnenega pečata. Po našem mnenju bi se morali v odbor voliti vsaj nekateri možje, kateri so sposobni za društvo delovati, društvo voditi, katerim ni glavna stvar pri društvu „parada“ in „šarža“ ampak bi istemu pridobili ugled tudi na zunaj, kajti z nemčurstvom ne bodeste dosegli ničesar, to vam rečemo na vse grlo. Društveniki, kateri utemeljujejo zahtevo za nemško povelje s trditvijo, češ da slovenskega povelja ne razumejo, se mi ne dozdevajo na duhu normalni, kajti tudi nemškega povelja niste razumeli, ko ste še jenko nosili, a hitreje privadili bi se sedaj slovenskemu, kot ste se kedaj nemškemu. Nekateri društveniki zahtevajo tudi nemško komando zaradi drugih; saj vemo, za katerim grmom tiči zajec — kdor plača ima prednost, samo da se pije.

Rodom Slovenci hočete se z nemško komando nemškutarjem ponižno klanjati. To diši močno po ptujskem „Štajercu“. Če se ne motimo, je tudi izvoljeni predsednik strasten pristaš tega lista. Sramota bi bila za društvo, kojega udje so sami slovenski možje in dosluženi vojak, ako bi mu predsedoval pristaš stranke, ki smrtno sovraži slovensko ljudstvo! Možje, skrbite za čast svojega jezika!

Politični pregled.

— **Kriza na Ogrskem.** Združeni opoziciji so jako na potu shodi, katere sklicujejo zaporedoma socijalni demokratje na Ogrskem in za katerih se obsoja postopanje opozicije. Na teh shodih zahtevajo govorniki splošno in enako volilno pravico; sedanja vlada je obljubila uvesti zahtevano splošno enako volilno pravico. Zaradi tega so imeli voditelji združenih strank te dni posvetovanje, na katerem so sklenili, da bodo postavili sedanje ministrstvo v obtožni stan zaradi zlorabe uradne moči.

— **Srbi iz Ogrske.** Na praznik so imeli Srbi iz Ogrske v Novem Sadu velik političen shod, na katerem se je razpravljalo o današnjem političnem položaju srbskega naroda.

— **Srbija.** V soboto je proglasil srbski kralj Peter I. svojega osemnajstletnega sina Jurija polnoletnim. Tem povodom je oprostil kralj vse politične kaznjence. Proglšenje polnoletnosti se je vršilo na prav slovesen način, vpričo kraljeve obitelji, diplomatskega zbora in beogradske posadke.

— **Ruske in Japonske izgube.** Japonci so izgubili na morju mrtvih 3600 mož in častnikov, Rusi 6200. — V japonskih arzenalih in bolnicah je pomrlo vsled ran 2400 mož, Rusom 5300. — Brodovje Japoncev je šlo prvotno 76 bojnih ladij. Dva najst od teh je potopljenih, druge so vse v popolnoma dobrem stanju. Trgovskih ladij so vzeli v vojni 41, svojih so izgubili le 16. Torej jih je v tem oziru vojna ojačila. — Rusi so imeli vseh bojnih ladij 93, od teh so jih izgubili 64. Sedem od teh je padlo Japoncem v roke, 19 bojnih ladij ima Rusija v različnih lukah,

vsega vojnega brodovja pa ima samo še za deset enot.

— **Spomenik junakom.** Na Kalamegdanu — krasno šetatišče na prostorih, ki se razprostirajo pred trdnjavo — postavi belgradska občina padlim junakom za osvobodjenje Srbije velik spomenik, ki se bo dvigal na onem kraju, kjer je prejel knez Mihajlo 11. aprila 1867 mestne ključe.

— **Rusija.** V Baku blizu Kavkaza so bili hudi nemiri. V mestu in okolici so nastali tudi velikanski požari nafte; gorelo je 300 vrelcev zaloge nafte, vredne tri milijone rubljev. Zaradi pomanjkanja zgorele nafte se bo moral ustaviti ves železniški, parobrodni in tovarniški promet. — Iz Tiflisa poročajo, da je v vaseh provincije prebivalstvo deloma poklano, deloma razpodeno in hiše požgane.

— **Konec rusko japonske vojne.** Vsled sklepa miru preneha torej krvavo klanje na Skrajnem Vztoku. O zadnjem dogodku na bojišču poročal je carju general Linevič dne 3. t. m. tako-le: Dne 3. septembra predpoldne je naš oddelek v Koreji odbil več napadov 6 japonskih bataljonov z 12 topovi. Istočasno so Japonci začeli prodirati proti našim oddelkom pri Kiankerjenu in v soteski Penčugolev. V brzojavki, s katero je car obvestil generala Lineviča, da se je sklenil mir, pravi car: „Moja požrtvovalna draga mi armada je zadrževala korak na korak naval po številu mnogo močnejšega sovražnika v Mandžuriji ter 19 mesecev trdovratno odbijala njegovo prodiranje. Pod Vašim vodstvom je ta armada dandanes številnejša in močnejša kakor sploh kdaj poprej ter pripravljena ne samo za odbijanje sovražnika, temuč tudi za krepak udar. Jaz in vsa Rusija verujemo v moč slavne armade in v njeno pripravljenost, da se žrtvuje v dobrobit domovine, toda moja dolžnost pred vestjo in od Boga mi zaupanim narodom mi ukazuje, da ne izkušam znova močnatosti in vernega srca svojih dragih Rusov, da jih ne izpostavljam novim brezkončnim strahotam vojne, vse to zaradi polovice oddaljenega otoka, ki nam ga je Japonska leta 1875. odstopila. Posebno z ozirom na obveznosti, ki so jih glede tega otoka Japonci prevzeli, sem sprejel japonske mirovne pogoje. Ruske čete so v krvavih bitkah opetovano pokazale močnatost in požrtvovalnost. Izročite vsebino te brzojavke moji dragi armadi. Vedite, da jaz in Rusija cenimo vaše žrtve, ki ste jih doprinesli v tej težki vojni.“

Iz Tokia se poroča, da so Japonci v severovzhodni Koreji v več bitkah porazili Ruse.

— **Vojna odškodnina!** Čudne so vesti o vojni odškodnini. Iz Londona poročajo 31. avg.: Dobro informirani krogi zatrjujejo, da bo Rusija plačala Japonski vojno odškodnino skrivaj. Za to točko vedo le državniki. Japonci jo bodo obravnavali v parlamentu tajno.

— **Revolucija na Japonskem.** Že v sredo so naznanjali nekateri listi, da je nastala na Japonskem in v prvi vrsti v Tokiju revolucija, ker so Japonci skrajno nezadovoljni z mirom, kateri je bil sklenjen v Portsmouthu in katerega smatrajo kot skrajno poniževalnega za Japonsko. — Dne 5. t. m. je bil prvi začetek revolucije. Ta dan je bil sklican velik javen shod. Po shodu je napadla množica neko hišo, udrla je vanjo ter razbila v nji vse, kar je našla. Prišlo je do krvavega spopada med policijo in razgrajaci. — Razburjena množica je zažgala tudi palačo ministra za notranje reči. Tudi pred stanovanjem ministrskega predsednika Katsuro so bili hudi izgredi. Zažganih je bilo deset cerkva in ena šola. Aretiranih je bilo 200 oseb. Ubitih 14, ranjenih pa nad 5000. Čez mesto Tokijo je razglašeno obsedno stanje. Po celem cesarstvu vlada najhujša razburjenost in povsod se zahteva, da se kaznujejo osebe, ki so sklenile tak mir. Japonski vrednostni papirji so jako padli. — Na Japonskem bode letos slaba letina in sploh se nahaja Japonska v skrajno silnem gmotnem položaju in se je zaradi vojske strašno zadolžila.

— **Kuropatkin.** Mnogi pripisujejo zaslugo za mir v prvi vrsti možu, na katerega je svet že skoro pozabil in kateremu se je dogodila svoječasnó velikanska krivica. In ta mož ni nikdo drugi, nego prejšnji vrhovni poveljnik ruskih čet na Skrajnem Vztoku, general Kuropatkin. Oni, ki najbrže po vsi pravici pripisujejo zaslugo za mir Kuropatkinu, pravijo in trdijo, da so se Japonci odrekli zahtevi po vojni odškodnini le zaradi tega, ker se nahaja ruska armada na Skrajnem Vztoku v takem položaju, da bi lahko prav vspešno pričela ofenzivo proti Japoncem ter popravila na kopnem vse izgube, katere so imeli dosedaj Rusi. Kuropatkin, je oni mož, ki se je znal, čeravno razpolagajoč z malim številom vojaštva, v začetku in v teku vojne tako sukati s svojimi četami, da je pri mirovnih pogajanjih Witte popolnoma opravičeno trdil, da so Japonci prizadeli Rusom na bojnem polju sicer mnogo občutljivih udarcev, a premagali in porazili jih niso nikoli. Kuropatkin je s svojim spretnim umikanjem pridobil Rusiji toliko časa, da je mogla poslati na Skrajni Vzhok v tem času toliko vojaštva, ki bi, ako bi prišlo še do kake odločilne bitke, najbrže popolnoma spremenilo položaj na bojišču.

Deželna vzorna klet in klet deželne hiše.

Zveza kmetijskih zadrug na Štajerskem je sklenila, na korist štajerskemu vinstvu pospeševati prodajo vinskih pridelkov; posreduje prodajo vina, odnosno uredila je v ta namen v Algersdorfu pri Gradcu primerno vinsko klet.

Ta zapričeta akcija na hasek pridelovalcev in vživalcev vina se dobro razvija ter omogočuje, da se obstoječa zvezina klet preosnuje v deželno vzorno klet, v katero se bodo sprejemala vina iz vseh štajerskih vinskih okolišev.

Štajerski deželni odbor je sklenil, da odstopi zvezi s 1. novembrom t. l. klet deželne hiše v Gradcu, ki je brezdvomno kaj pripravna za pospeševanje in spopolnjevanje omenjene akcije.

Zveza pripravlja že vse potrebno, da bode deželna vzorna klet služila svojemu namenu; skrbi zlasti za pristna domača, štajerska vina, da primerno opremi klet deželne hiše in dobro postreže dosedanjim odjemalcem ter jih zadovolji v vsakem oziru. Potrebovala bode v ta namen okroglo 1000 do 1500 hl vina od domačih producentov iz vseh štajerskih okolišev. Priporoča se, da vinski pridelovalci prijavljajo za oddajo določeno množino vina lastnega pridelka zvezi kmetijskih zadrug.

Zgoraj označeno akcijo je tem bolj pozdravljati, ker ne bode služila le producentom, da svoje naravne vinske pridelke lažje vnovčujejo, ampak služila bode tudi splošnosti, ker bode skrbela in pospeševala, da se bode le pristno naravno vino prodajalo in točilo. Zveza kmetijskih zadrug na Štajerskem v Gradcu.

Raznoterosti.

— Posebnosti znamenitih mož. Erazem Rotterdamski, znani humanist, je dobil mrzlico, če je videl ribe. Slavni astronom Tycho de Brache se je zgrudil na tla, če je zagledal zajca ali lisico. Marija Medicijska, velika ljubiteljica cvetlic, je sovražila vrtnice, če jih je videla naslikane. Ivan II., moskovski veliki knez je omedlel, če je videl žensko podobo; pač redka prikazen pri moških. Ladislav, kralj poljski je zbežal, kadar je zazrl kako jabolko. Zakaj so se mu jabolka tako zamerila, tega nam pa zgodovina žalibog ne sporoča.

— Resničen prijatelj šole. N. A. Tereščenko v Kijevu je l. 1894. podelil 150.000 rubljev za veliko šolo v Kijevu; 100 tisoč rubljev za stavbo, 50.000 rubljev za učitelje in štipendije. K tej glavni je Tereščenko leta 1903. primaknil še 225.000 rubljev za razširjenje šole, šolski muzej itd. Istega leta je še daroval 15.000 rubljev za šolske potrebe, parno kurjenje, električno razsvetljavo. Šola bode vzgojevala dobre rokodelce, stavbene mojstre, tehnične delavce. Tereščenkovi so bogatini v kijevski guberniji, njih oče je bil preprost trgovec ali po svoji nadarjenosti in marljivosti je nakopičil velikansko premoženje, katero so sinovi še pomnožili. Imajo veliko sladkornic in velikanska zemljišča v rodovitnem črnomorskem ozemlju.

— Pomadžarenje slovaških šol se vrši silno naglo tudi brez nedavno sklenjenega šolskega zakona. Na podlagi uradnih izkazov za l. 1902. obravnavajo „Narod. Noviny“ to žalostno dejstvo. V oravski stolici (komitatu) je bilo tisto leto (1902) 110 šol, od katerih se je še slovaško učilo na 71 šolah; v ostalih se je poučevalo v madžarščini ali pa mešano. V lptovski stolnici jih je bilo od 101 šol 33 slovaških; v trenčinski je 380 šol, a le 95 slovaških; v mitranski 475 šol, a le 118 slovaških; v turčanski 78 šol, 24 slovaških; v zvolenski 164 šol, 48 slovaških; v tekovski, v kateri je 575 % Slovakov, sta bili le dve šoli popolnoma slovaški; v Sariši (66 % Slovakov) je 275 šol, a le 20 slovaških; v Zemplinu so za 106.000 Slovakov le štiri slovaške šole; v stolicah abanjski, tornjanski in ugnski, kjer tvorijo Slovaki več kot četrtino prebivalstva, ni ne ene popolnoma slovaške šole. Pri tem pa moramo povdarjati, da je glavni učni predmet tudi v čisto slovaških šolah madžarščina, ki se poučuje s pomočjo slovaščine. Toda niti take razmere ne ugajajo madžarskim šovinistom; hočejo popolnoma zatreti nemadžarski življenj in dati temu svojemu početju z zakonom Berzeviczevim naposled še dovoljenje zakona.

Književnost in umetnost.

— Roman „Nebesa“ je splošno socijalen roman obsežnega obče-kulturnega pomena. Romana „Nebesa“ je dosedaj izšel 1. zvezek, v kratkem izide celo prvo zanimivo poglavje „Kje so nebesa?“ Priporočati je, da se oglasi čim več rednih naročnikov, da bo možno tisk romana z uspehom nadaljevati. Kakor čujemo izide roman razun v slovenščini v raznih kulturnih jezikih. Slovenci, Slovenke, sezite po tem romanu!

Kupujte narodni kolek!

Loterijske številke.

Gradec, dne 9. septembra 1905: 62, 16, 88, 76, 73.
Dunaj, „ „ „ „ 85, 59, 51, 56, 40.

ZAHVALA.

Žalujoča rodbina Bovha-tova izreka vsem prijateljem in znanec najiskrenejšo zahvalo za prijazno sočutje med boleznijo in ob smrti njene iskreno ljubljene hčerke, oziroma sestrice

Ivanke

za mnogobrojno udeležbo pri zadnjem spremstvu in za darovane vence.

Drago rajnko priporočamo v blag spomin. (453) 1

P. n.

Dovoljujem si čast. damam naznaniti, da sem se

preselila

z današnjim dnem na **Cesarja Jožefa trg št. 2** (nasproti „Narodnemu domu“).

Velespoštovanjem

(351) 1 **Konstancija Perko, babica.**

Učenko

iz poštene hiše, močno, zdravo, ne čez 15 let staro, z dobrim šolskim spričevalom, zmožno nemščine in -- slovenščine, sprejmeta takoj --

Lebinger & Bergmann

trgovina z mešanim blagom v Litiji (Kranjsko). (455) 3—1

Več spretnih (448) 2-2

mizarskih pomočnikov sprejme takoj

Martin Stojan, mizarski mojster, Teharje.

Kdor ima naprodaj

hišo

z dobro vpeljano trgovino mešanega blaga v večjem kraju na deželi, naj blagovoli poslati ponudbo pod naslovom: „Gotovina“ na upravnistvo „Domovine“ v Celje. (437) 3—3

Ferd. Motnikar
urur
Dol pri Hrašniku

priporoča

svojo veliko zalogo ur, srebrnine in zlatnine. Prevzame vsa dela in popravila, katera izvršuje najvestneje, točno in ceno.

Za mnogobrojna naročila se najvljudneje priporočam.

„NEBESA“

Izviren socijalni roman. Spisal Marko Zorin. Tiskal Dragotin Hribar v Ljubljani.

Cena romana: 1 zvezek 50 v., za celo 1. poglavje (4. zvez.) 2 K.

Roman „Nebesa“ izhajal bode približno eno leto v zvezkih na poltretji tiskovni polji. Naroča se ali pri DRAG. HRIBAR-JU ali naravnost pri „Upravi romana Nebesa“ v Radovljici, Gorenjsko.

Slovenci! Naročajte se obilo na ta roman, ker bo v Vašo korist! (443) 3-2

Služba ::

občinskega redarja

se takoj odda.

Prosilci morajo biti oženjeni, večji slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi ter ne čez 40 let stari.

Več se izve pri podpisnem občinskem uradu.

Obč. urad v Framu, 11. sept. 1905.

Župan.

(454) 2-1

40%

manj delavske sile potrebujejo gasilna društva pri brizgalnicah najnovejšega sistema in prenosom ravnoteža, odlikovanega v Pragi na razstavi leta 1903, izumitelja in tvorničarja

R. A. SMEKAL-a

iz Smichova. Podružnica Zagreb.

Ti stroji delajo desno in levo, eno in dvo-mlazno 30 do 35 m mlaza! Skladišče vseh gasilnih potrebščin. Tudi na obroke.

S spoštovanjem (497) —44

podružnica R. A. Smekal.

Služba okr. zdravnika

na Planini (Štajersko)

je razpisana. Stalna plača je **2.200 kron.**

Želi se zdravnik Slovenec. (444) 2-2

Iščejo se za večja mesta

ZASTOPNIKI

za prodajo vina od pridelnika. Pri dobrem uspehu dobijo tudi poštne stroške. Ponudbe „glavno poštni predal 271 Trst. (434) 5—4

Pristna
istrijska vina
kakor vina iz otoka Vis (Lissa)
priporoča po najnižjih cenah (18 do 24 kr.) od 56 litrov naprej franko
= postaja Pulj proti povzetju. =
Egidij Vio, trgovec v Pulji (Istrija).
(361) 11-10

Za gg. učitelje!

Izšel je te dni lično vezani, zelo praktični

učiteljski koledar

z imenikom ljudskih šol in učiteljskega osebja na Kranjskem, Južnem Štajerskem in Primorskem z osebnim staležem kranjskega ljudsko-šol. učiteljstva in z ročnim zapisnikom za šolsko leto 1905/1906. Sestavil ♦♦♦ učitelj v Ljubljani. ♦♦♦

Cena:

Za 75 učencev 70 vin., za 100 učencev 80 vin., za 125 učencev 90 vin., za 150 učencev 1 K.

Naroči se pri založniku in tiskarju IV. PR. LAMPRETU V KRANJU.

Izurjeno prodajalko

sprejme Zvezna trgovina v Celju.

Lastnoročno pisane ponudbe s spričevali naj se pošljejo najkasneje do 25. septembra. (356) 3-1

Začetje in popravila vsake vrste točno in ceno.

Kotli za pranje in kuhanje žganja

vseh vrst v skladišču.

Demetrij Glumac, kotlar
Celje, Graška cesta šte. 28

se priporoča p. n. naročnikom za vsa v njegovo stroko spadajoča dela kakor za vsakovrstno montiranje parnih kotlov, za parne stroje v barvarijah, belilnicah, kožarnah, tovarnah za sveče in magarin itd. paro- in vodovode v bakru in železu. (238) 50-36

Pri profesorju v Mariboru dobila za (388) 5-5 prihodnjo šolsko leto

1-2 dijaka

stanovanje in hrano.

Naslov A. B. poste restante Maribor.

Sadna drevesa

visodebelnata 1-80 m do krone, poludebelnata 1-30-1-50 m do krone in pritlična (piramide) 0-40 m do krone od najboljših vrst jablan in hrusek, češpljev in sliv, orešanj in višenj, kakor tudi orehe, vrtnice in lepotično grmovje, drevesne kole i. t. d.

priporoča za letošnjo sezono (čas sajenja od 1. oktobra naprej)

Peter Korman

drevesnica v Činžatu

pošta in železniška postaja Faal na koroški železnici.

Ceniki na zahtevanje zastoj in franko. (42) 3-3

Stanje hranilnih vlog: nad 20 milijonov K.

Rezervni zaklad: nad 700.000 K.

V lastni hiši
v Prešernovih
ulicah šte. 3

poprej na
Mestnem trgu
zraven rotovža

Mestna hranilnica ljubljanska

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in od 3. do 4. ure popoldne, jih obrestuje

po 4%

ter pripisuje nevzdignene obresti vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem. Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča, denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. pošne hranilnice.

Posoja se na **zemljišča po 4³/₄%** na leto. Z obrestmi vred pa plača vsak dolжник toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno **5%** izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača **v 62 in pol leta**. Ako pa želi dolжник poplačati dolg z obrestmi vred na primer v 33 letih, tedaj mora plačevati na leto **6%** izposojenega kapitala. Dolžniku je na prosto dano, svoj dolg tudi poprej poplačati.

Posojuje se tudi na menice in na vrednostne papirje.

(264) 7-4

Zvezna

tiskarna

se priporoča velečastiti duhovščini, slavnemu učiteljstvu, pisateljstvu in p. n. občinstvu za vsakovrstno izvrševanje tiska od navadne do najmoderneje oblike. — Ker je bogato založena z najmodernejšimi črkami in okraski ter opremljena z motornim, oziroma električnim obratom, lahko izvršuje največja dela v vsaki množini in v kratkem času okusno in ceno. — V zalogi ima in tiska v več barvah izdelane krasne **diplome**. — Dalje: uradne tiskovine, kuverte, račune, pismene papirje, vizitke, cenike, etikete, bolete, brošure. — Zvezna knjigovoznica se priporoča velečastiti duhovščini, slavnemu učiteljstvu, župnijskim in občinskim uradom, krajnim šolskim svetom, posojilnicam ter cenj. p. n. občinstvu, pisateljstvu za vezavo vsakovrstnih knjig v priznato trpežni izdeljavi. — Istotako se vežejo zapisniki za posojilnice, hranilnice, občinske, župnijske, v usnje in gradi ter se lahko odpirajo; izdeljuje tudi fascikle za dolžna. Posebno se priporoča slavnim bračnim društvom, čitalnicam, šolskim in drugim knjižnicam za vezavo knjižničnih knjig, katera se solidno in trpežno izvršujejo; pri večjih naročilih naenkrat primeren popust. — Vezava priprostih kakor tudi finejših molitvenikov. — Sprejema vsakovrstna galanterijska dela, priprosta kakor tudi najfinejša. — Ker je opremljena z najraznovrstnejšimi in najmodernejšimi stroji, okraski in drugim orodjem, izvršuje vsa dela kar najhitreje in solidno po zmernih cenah. — Vse posiljatve in naročila je naslavljati le: **Zvezna knjigovoznica v Celju.**

v Celju

Original **SINGER** Nähmaschinen
Singer Co. Nähmaschinen Act. Ges.
Vsak šivalni stroj ima varstveno znamko.

Najprimernejša darila za godove, birmo itd. so

Singerjevi šivalni stroji

za domačo porabo in obrtne svrhe vsake vrste.

Velika trpežnost in vzorna konstrukcija usposobljajo stroje do najvišje tvornosti ter so vsakomur v uporabo.

Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih modernega in umetnega vezenja

Singerjevi šivalni stroji so na največjih svetovnih razstavah odlikovani z največjimi priznanji.

Singer Co. delniška družba šivalnih strojev
CELJE, Kolodvorska ulica šte. 8. (152) 4-7